
Αμπού Μπακρ αλ Μπαγκνταντί και ISIS.

του Ιωάννη Αθ. Μπαλτζώη*

Σε διάγγελμά του, την Κυριακή 27 Οκτωβρίου 2019, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ, ανακοίνωσε τον θάνατο του αρχηγού του Ισλαμικού Κράτους Abu Bakr al – Baghdadi, ο οποίος φέρεται να σκοτώθηκε σε επιχείρηση των αμερικανικών ειδικών δυνάμεων στην επαρχία Ιντλίμπ της Συρίας. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις του Αμερικανού προέδρου, ο Baghdadi (Μπαγκνταντί) πυροδότησε γιλέκο με εκρηκτικά, προκειμένου να αποφύγει τη σύλληψη των Αμερικανών κομάντος, που εισέβαλαν στο κρησφύγετο στο οποίο κρυβόταν. Μαζί του βρίσκονταν τα τρία ανήλικα παιδιά του ενώ όπως σημείωσε ο πρόεδρος, ο αρχηγός του Ισλαμικού Κράτους ήταν πανικόβλητος, έτσι ανατίναξε το «γιλέκο» του που ήταν γεμάτο εκρηκτικά, σκοτώνοντας τον ίδιο και τα τρία παιδιά του. Πρόσθεσε πως πέθανε «σαν σκυλί» και «σαν δειλός». «Στόχος των ΗΠΑ ήταν να τον πιάσουν κι όχι να τον σκοτώσουν, αφού μαζί του ήταν και τα ανήλικα παιδιά του», σημείωσε, προσθέτοντας πως δεν χάθηκαν ανθρώπινες ζωές από το προσωπικό των ΗΠΑ. «Ήταν ύψιστος στόχος των ΗΠΑ το να τον πιάσουμε και να τον σκοτώσουμε. Τον βρήκαν σε ένα τούνελ, όπου έκλαιγε και φώναζε», ανέφερε ο πρόεδρος Τραμπ.

Η ανάληψη της ηγεσίας.

Ο αρχηγός του Νταές (Daesh), αραβική ονομασία του ΙΚ, ή του ISIS δεν είχε δημόσιες εμφανίσεις, εκτός της αρχικής του, όταν τον Ιούνιο 2014, μίλησε στο Μεγάλο Τζαμί της Μοσούλης, μετά την ραγδαία

προέλαση του ΙΚ στη Συρία μέχρι το Ιράκ και την κατάληψη μεγάλων περιοχών και των δύο χωρών, όπου σε αυτή την εμφάνισή του είχε αποκαλύψει τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του ΙΚ και είχε ανακηρύξει τη δημιουργία του Ισλαμικού Χαλιφάτου, με Χαλίφη τον ίδιο. Οπότε κρίνεται ιδιαίτερα ενδιαφέρον να αναλύσουμε την προσωπικότητα του Μπαγκναταντί, ποιος ήταν, πώς ριζοσπαστικοποιήθηκε, πώς ανέλαβε την εξουσία και ποιες ήταν οι επιδιώξεις του. Τα στοιχεία που παρατίθενται είναι από την Διπλωματική εργασία του υποφαινομένου, από το Μεταπτυχιακό του, στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών:

Αμέσως μετά τον θάνατο του Abu Omar al-Baghdadi, διάδοχο του ιδρυτή al Zawhri (Αλ Ζαουάχρι), νέος ηγέτης του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ ανέλαβε στις 16 Μαΐου 2010, ο Ιρακινός Abu Bakr al-Baghdadi [1] (Αμπού Μπακρ αλ Μπαγκνταντί). Γεννήθηκε στις 28 Ιουλίου του 1971 στην πόλη Σαμάρρα του Ιράκ ως Ibrahim Awwad Ibrahim Ali Muhammad al-Badri al-Samarrai [2]. Είναι γνωστός με πολλά ονόματα, όπως Caliph Abu Bakr, Caliph al-Baghdadi, ή Caliph Ibrahim, με επικρατέστερο το Χαλίφη Ιμπραήμ. Αυτοανακηρύχθηκε Χαλίφη του Ισλαμικού Κράτους στο Ιράκ και στην Συρία (ISIL), σήμερα γνωστού ως ISIS και στα Αραβικά γνωστό επίσης ως Daesh, στην πόλη της Μοσούλης το 2014. Για τα παιδικά του χρόνια ή την οικογενειακή του κατάσταση δεν ξέρουμε το παραμικρό εκτός του ότι από παιδί παρακολουθούσε το κατηχητικό στο τοπικό τζαμί και προοριζόταν να γίνει ιμάμης.[3] Σύμφωνα με αναφορές που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα, οι συμμαθητές του στο τζαμί τον περιγράφουν ως ένα συνεσταλμένο παιδί που ήταν ταγμένο στη θρησκευτική μελέτη και την ειρήνη, Μοναδικό διάλειμμα φαινόταν να είναι η ώρα του ποδοσφαίρου, με τον νεαρό Αμπού να είναι ο καλύτερος επιθετικός της ομάδας του τζαμιού.[4]

Σπουδές – Ριζοσπαστικοποίηση.

Πήρε μεταπτυχιακό τίτλο και διδακτορικό στις ισλαμικές σπουδές από το Πανεπιστήμιο Ισλαμικών Σπουδών στην Αντχαμίγια, στα περίχωρα της Βαγδάτης. Όταν εισέβαλαν οι ΗΠΑ στο Ιράκ, τον Μάρτιο του 2003, σπούδαζε, και ως φαίνεται δεν είχε καμία σχέση με την Αλ Κάιντα ή τον τοπικό της βραχίονα. Το 2005 συνελήφθη ως μεσαίο στέλεχος της Σουνιτικής αντίστασης. Οι δεσμώτες του στο κέντρο κράτησης του στρατοπέδου Μπούκα τον περιγράφουν ως αδιάφορο. Μετά την αποφυλάκισή του στρατολογήθηκε στο στρατιωτικό συμβούλιο του Ισλαμικού Κράτους και υπήρξε σύμβουλος του Αμπού Ομάρ αλ Μπαγκνταντί. Τότε

η ομάδα ασχολούνταν με την πολεμική αντιπαράθεση με τη Σιϊτική πλειοψηφία του Ιράκ και τις παραστρατιωτικές της ομάδες. Όταν ανέλαβε, αργά αλλά σταθερά, μετέτρεψε το τοπικό παρακλάδι της Αλ Κάιντα σε μια διακριτή και ανεξάρτητη δύναμη που διέθετε δική της ατζέντα: την επανίδρυση του Σουνιτικού Χαλιφάτου σε Ιράκ και Συρία.[5] Μετά την αμερικανική επίθεση του 2003 εναντίον του Ιράκ και την κατοχή, ο Baghdadi μετατρέπεται σε επαναστάτη πλήρους απασχόλησης, ιδρύοντας με άλλους εξτρεμιστές μια τοπικής δράσης οργάνωση μουτζαχεντίν. Το 2006 η ακραία Σουνιτική ομάδα με τα αρχικά JJASJ εντάσσεται στο «κεντρικό γραφείο» του Συμβουλίου των ιρανικών Μουτζαχεντίν (MSC), όπου αναλαμβάνει υψηλόβαθμο ρόλο. Το MSC είναι που θα δώσει προοδευτικά τη θέση του στο Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ (ISI), με τον Baghdadi να υπηρετεί πια στην κεντρική επιτροπή του. Στη ριζοσπαστικοποίηση της σκέψης του βλέπουν πολλοί αναλυτές να ευθύνεται η περίοδος φυλάκισής του στο αμερικανικό κέντρο κράτησης του Ιράκ το Camp Bucca. Ο Baghdadi έπεσε στα χέρια των αμερικανικών δυνάμεων κατοχής τον Φεβρουάριο του 2004 κοντά στη Φαλούτζα και την επόμενη χρονιά μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο Bucca, όπου έμεινε μέχρι το 2009. Μετά την απελευθέρωσή του, ο Baghdadi φιγουράρει πια ως ένας από τους αρχηγούς της Αλ Κάιντα του Ιράκ, καθώς το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ δεν ήταν παρά το τοπικό όνομα του ιρακινού βραχίονα της Αλ Κάιντα[6]. Όμως, όπως σημειώνει σχετικό άρθρο της Guardian, «οι φιλοδοξίες του Μπαγκνταντί να αποκτήσει ολοένα και μεγαλύτερο έλεγχο στην οργάνωση Μέτωπο Αλ Νούσρα (το επίσημο παρακλάδι της Αλ Κάιντα στη Συρία), ανάγκασε τον αρχηγό της Αλ Κάιντα, Αϊμάν αλ Ζαουάχρι, να ανακηρύξει το Μέτωπο Αλ Νούσρα ως τη μόνη πτέρυγα του δικτύου στη Συρία, συνιστώντας στο ISIL να περιορίσει τις δραστηριότητες του στο Ιράκ και να παραιτηθεί από τον αγώνα στη Συρία». Ο 43χρονος Μπαγκνταντί διαφώνησε με τον Αλ Ζαουάχρι, σχετικά με το διαχωρισμό του ένοπλου αγώνα σε κάθε χώρα, οπότε η Αλ Κάιντα διέκοψε τις σχέσεις της με το ISIL (ISIS) , που πλέον μάχεται αυτόνομα για τη δημιουργία ενός νέου «χαλιφάτου» στο Ιράκ και τη Συρία, από τον Μάιο του 2014 μέχρι σήμερα.[7]

Η αυτονόμηση.

Μετά την αυτονόμησή του ΙΚ από την Αλ Κάιντα αποφάσισε να επεκτείνει τις επιχειρησιακές του δραστηριότητες όχι μόνο στο Συριακό έδαφος, αλλά να προελάσει Ανατολικά και να κατακτήσει όσο το δυνα-

τόν περισσότερο Ιρακινό έδαφος, ώστε να δημιουργήσει στην πράξη το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και της Συρίας, σύμφωνα με το πρότυπό του Ζαρκάουι, τον Εμίρη Νουραντίν, που το Εμιράτο εκτεινόταν από το Χαλέπι μέχρι την Μοσούλη, πόλη ιδιαίτερης σημασίας. Έτσι μετά την ραγδαία προέλαση του ISIS, προς Ανατολάς, κίνηση που αιφνιδίασε τους πάντες και ιδιαίτερα τον Ιρακινό στρατό και τους Κούρδους Pesmerga στο Βόρειο Ιράκ κατέλαβε μεγάλο μέρος του Βόρειου και Κεντρικού Ιράκ, φυσικά και την ιστορική Μοσούλη, της επαρχίας Νινευή. Τότε την 1η Ιουλίου 2014, η ανθρωπότητα έκπληκτη και συνάμα έντρομη, γνώρισε τον ηγέτη του Ισλαμικού κράτους, τον σχετικά νέο Abu Bakr al-Baghdadi.

Ο Μπαγκνταντί στην Μοσούλη (1/6/14).

Σε μια 20λεπτη ηχογραφημένη ομιλία του ανακοίνωσε το νέο Χαλιφάτο και Χαλίφης αυτού είναι ο ίδιος, ονομαζόμενος πλέον Χαλίφης Ιμπραήμ. Στην ομιλία του αυτή παρακίνησε τους μουσουλμάνους σε όλο τον κόσμο να μεταναστεύσουν (να κάνουν την Hijra) και να επανδρώσουν το Ισλαμικό Κράτος, «επειδή η Hijra στην γη του Ισλάμ είναι υποχρέωση». Ζωγράφισε το νεογέννητο κράτος με χρώματα λέγοντας ότι «όπου υπάρχει Άραβας και μη Άραβες, λευκός και μαύρος άνδρας, Δυτικός και Ανατολικός είναι όλοι αδέρφια. Το αίμα των έχει αναμιχθεί και έχει γίνει ένα, κάτω από μια Σημαία και ένα σκοπό»[8] Τελικά ανακοίνωσε τον σκοπό του για παγκόσμια εξέγερση λέγοντας ότι «αν κρατήσουν τις συμβουλές του, θα κατακτήσουν την Ρώμη και θα κερδίσουν τον κόσμο, με την βοήθεια του Αλλάχ»[9]. Μάλιστα τον Ιανουάριο 2015, το Ισλαμικό Κράτος ανακοίνωσε επίσημα κυβερνοπόλεμο κατά των ΗΠΑ, δημιουργώντας το τμήμα του Κυβερνο-Χαλιφάτου, με σκοπό να «χακάρει» το Πεντάγωνο των ΗΠΑ και άλλες υπηρεσίες του δυτικού κόσμου εχθρικές προς το Χαλιφάτο, με χρήση σε μεγάλο βαθμό των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, όπως twitter, YouTube, Facebook, Instagram κλπ.

Συνθήκη του Μοντεβιδέο.

Σε ότι αφορά την ανακήρυξη κράτους ως δούμε ποιες προϋποθέσεις πρέπει να υπάρχουν, σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες. Έτσι η Συνθήκη του Μοντεβιδέο του 1933, [10] σχετικά με τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των κρατών, αναφέρει ότι υπάρχουν δύο τύποι πολιτειακής (κρατικής) κατάστασης: Η Δηλωτική (Declaratory) και η Συστατική (Constitutive). Έτσι για να ανακηρυχθεί κράτος θα πρέπει να υφίσταται οι εξής προϋποθέσεις:

- Να υπάρχει καθαρά προσδιορισμένο έδαφος,
- Να υπάρχει μόνιμος πληθυσμός.
- Να υπάρχει μια κυβέρνηση ικανή να ασκήσει εξουσία επί του πληθυσμού, της επικράτειας και επί των πόρων και των πηγών αυτής.

Η Συνθήκη του Μοντεβιδέο αναφέρει ότι στην Δηλωτική Ανακήρυξη δεν απαιτείται αναγνώριση από τα άλλα κράτη, ενώ στη Συστατική απαιτείται αναγνώριση. [11] Παραδείγματα της πρώτης περίπτωσης είναι η Υπερδνειστερία (μεταξύ Μολδαβίας και Ουκρανίας), που αποτελεί «παγωμένη διένεξη» από το 1992 και για τη δεύτερη περίπτωση η ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου, που αποσπάστηκε από την Σερβία το 2000. Έτσι το Ισλαμικό κράτος ανήκει στην πρώτη περίπτωση, τη Δηλωτική και φυσικά δεν συμμετέχει σε καμιά κοινότητα, διεθνή οργανισμό κλπ.

Τρομοκρατία.

Η συμμετοχή του ΙΚ στην ανθρωποσφαγή της Συρίας και η ραγδαία ανάπτυξή του, ή καλύτερα η γιγάντωσή του σε σύντομο χρονικό διάστημα, τόσο αριθμητικά, όσο και γεωγραφικά με την κατάληψη τόσο μεγάλων εδαφών δημιουργεί την αίσθηση ότι αυτό δεν συνέβη τυχαία, αλλά είχε την στήριξη και την βοήθεια κρατικών οντοτήτων με συμφέροντα στην περιοχή. Σήμερα ακόμη αποτελεί την μεγαλύτερη και πλέον δυναμική Ισλαμιστική Σαλαφιστική τρομοκρατική οργάνωση σε παγκόσμιο επίπεδο, έστω και ηττημένη. Η μεταλλαγή των τακτικών τρομοκρατίας, τις οποίες εισήγαγε η οργάνωση, έχουν διαμορφώσει πλέον ένα νέο πεδίο ενόπλων συρράξεων, με μορφές ανταρτοπόλεμου και ορθοδόξου πολέμου, εμπλουτισμένου με στοιχεία, προπαγάνδας, φόβου, επιβουλής και αυστηρής ιδεοληπτικής ισλαμιστικής διακυβέρνησης. Προσλαμβάνοντας κάθε Μουσουλμάνο ανά την υφήλιο, ασχέτως προέλευσής του, ως δυνητικό αποδέκτη της Θρησκευολογικής, Μεσσι-

ανικής αντίληψης και πίστης είναι δυνατόν να προβάλλει ισχύ οπουδήποτε στον κόσμο, χωρίς περιορισμό εδαφικών δεδομένων. Εξάλλου το διαπιστώνουμε από τις τρομοκρατικές πράξεις αντεκδίκησης, μετά από κάθε αποτυχία των τζιχαντιστών στην Συρία και στο Ιράκ, όπως στο περιοδικό Σαρλί Εμπντό και το Μπατσακλάν στο Παρίσι, στις Κάννες, στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών, στο Βερολίνο, στο Μόναχο, στην Βοστώνη και το Ορλάντο των ΗΠΑ, καθώς και τρομοκρατικές ενέργειες στην Τουρκία.

Δομές και στρατηγική ISIS.

Οι δομές του Ισλαμικού Κράτους, χαρακτηρίζονται από ιστορική θεσμική συνέχεια και αποτελούν το πραγματικό Ιμαμάτο, σύμφωνα με το επίσημο περιοδικό του Dabiq[12]. Η επιχειρηματολογία της οργάνωσης είναι με βάση την Ισλαμική παράδοση, που αναδύεται από τις πλέον έγκυρες συλλογές των Χαντίθ, τις οποίες επιμελήθηκαν δύο «σοφοί» Ιμάμηδες, γνωστοί ως «Γέροντες». Το Ισλαμικό Κράτος διακρίνεται και για την «βολονταριστική» τεκμηρίωση της αυθεντίας του, υπό την έννοια της ταυτίσεως των στρατιωτικών του επιτυχιών τουλάχιστον τα δύο πρώτα χρόνια (2014-2015) , με την θεολογική δικαίωση των αξιών του, δηλαδή ότι αποτελεί την θεμελίωση του Χαλιφάτου και ο ηγέτης του ο Αμπού Μπακρ Μπαγκνταντί είναι ο Χαλίφης, λόγω των στρατιωτικών του επιτυχιών.[13]

Το Ισλαμικό Κράτος διαμόρφωσε την στρατηγική του ακολουθώντας την τακτική του Ζαρκάουϊ και της Άλ Κάιντα στο Ιράκ, με σκοπό να προκαλέσει την κατάρρευση του κράτους του Ιράκ, βάσει μιας κλιμακωτής τακτικής, ως εξής:

- Χίζρα (Hijrah, μετανάστευση, εκδημία)
- Τζαμά'α (Jama'ah, συνάθροιση δυνάμεων)
- Αποσταθεροποίηση της Ταχούτ (Tafhut, ειδωλολατρία)
- Ταμκίν (Tamkin, σταθεροποίηση, σύμπτυξη).
- Χαλίφα (Khalifah, Χαλιφάτο)[14]

Βάσει της ανωτέρω οπτικής, η αρχική Άλ Κάιντα του Ιράκ ολοκλήρωσε επιτυχώς τα τρία πρώτα στάδια εξελισσόμενη σταδιακά σε Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ (ISI), ενώ η επέκταση στην Συρία σχετίζεται με το τέταρτο στάδιο, Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και της Συρίας (ISIS), ενώ η μετονομασία της οργάνωσης σε Ισλαμικό Κράτος, χωρίς περαιτέρω προσδιορισμούς, ταυτίζεται με το πέμπτο και τελικό στάδιο, την δημιουργία πλέον του Χαλιφάτου.[15] Στις σουνιτικές περιοχές, που είχε καταλάβει

είχε οργανώσει ένα υβρίδιο ισλαμικού κοινωνικού κράτους, το οποίο, με την τρομοκρατία και την εξάλειψη αντιφρονούντων, εξασφάλισε μια λαϊκή υποστήριξη, καθώς είχε επιβάλει τον ισλαμικό νόμο (Σαρία). Σε περιοχές που υπήρχαν χριστιανικές, σιιτικές και κουρδικές κοινότητες, το ISIS άσκησε πολιτική εθνικής κάθαρσης.

Επίλογος.

Ο νέος ηγέτης Αμπντουλάχ Καρντάς.

Το πως εξελίχθηκαν τα γεγονότα είναι πλέον γνωστά σε όλους μας. Το κράτος-ισλαμικό υβρίδιο μετά την επέκτασή του, συρρικνώθηκε και διαλύθηκε. Η εμπλοκή της Ρωσίας (2015) και των συμμάχων της (Ιράν και Χεζμπολάχ του Λιβάνου, στα αρχικά στάδια του πολέμου) και των ΗΠΑ με ένα συνασπισμό κρατών, ιδιαίτερα με τον συνασπισμό Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων (SDF), αποτελούμενος από τους Κούρδους της Συρίας (YPG) και Αραβικά μετριοπαθή φύλλα, απελευθέρωσαν σχεδόν όλη την εδαφική επικράτεια της Συρίας. Δεν απελευθερώθηκαν οι περιοχές της Γιαραμπλούς και Αφρίν, στην ΒΔ Συρία, καθόσον εισέβαλαν οι Τούρκοι το 2016 και 2018 και της επαρχίας της Ιντλίμπ, Νοτίως Αφρίν, όπου έχουν συγκεντρωθεί τα απομεινάρια των εξτρεμιστικών ισλαμιστικών οργανώσεων και του Ισλαμικού Κράτους, δηλαδή επικίνδυνοι τζιχαντιστές, με την Τουρκία και την Ρωσία να έχουν αναλάβει την φύλαξή των. Ακόμη και η περιοχή που κατελήφθη μετά την πρόσφατη επιχείρηση των Τούρκων «Πηγή Ειρήνης!!» και την συμφωνία Ρωσίας – Τουρκίας στο Σότσι. Και όπως αποκαλύφθηκε, με τον θάνατο του ηγέτη του ΙΚ, αυτός κρυβόταν στην επαρχία των τζιχαντιστών το Ιντλίμπ, έξη χιλιόμετρα από τα σύνορα με την Τουρκία.

Οι επιπτώσεις αναμένονται να είναι ραγδαίες και πιθανόν επικίνδυνες. Δεν σημαίνει ότι με τον θάνατο του ηγέτη του ΙΚ, ότι τέλειωσε ο τζιχαντισμός και ήλθε το τέλος του ISIS. Εξάλλου με τον θάνατο ενός ισλαμιστή ηγέτη, αμέσως ξεκινούν οι διεργασίες για την επιλογή του νέου ηγέτη των. Και ήδη από ότι φαίνεται εξέλεξαν νέο ηγέτη. Ο Αμπντουλάχ Καρντάς, ένας πρώην αξιωματικός του Σαντάμ Χουσεΐν, είναι ο νέος επικεφαλής του ISIS, σύμφωνα με το Newsweek και είχε ήδη αναλάβει καθήκοντα πριν τον θάνατο του Μπαγκνταντί. Δυστυχώς η εξτρεμιστική ιδεολογία είναι ριζωμένη βαθιά στην θρησκευτική πίστη των πιστών και φανατικών ισλαμιστών, είναι ευρέως διαδεδομένη, όπως ευρέως διασκορπισμένοι σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στην Ευρώπη είναι και οι φανατικοί οπαδοί της εξτρεμιστικής ισλαμιστικής ιδεολογία και του ΙΚ και είναι πολύ πιθανόν να θελήσουν να εκδικηθούν τον θάνατο του ηγέτη των και να τον ακολουθήσουν στον «παράδεισο» που ονειρεύονται, γινόμενοι μάρτυρες (Shaheed), με επιθέσεις αυτοκτονίας, καθώς και άλλων μορφών τρομοκρατίας. Προσοχή και εφαρμογή αυξημένων μέτρων ασφαλείας από όλα τα Δυτικά κράτη είναι πλέον επιβεβλημένα σήμερα.

Παραπομπές.

[1] Βλ. φωτό μέσα στο κείμενο.

[2] INTERPOL, «Ibrahim Awwad Ibrahim Ali al-Badri al-Samarrai», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα goo.gl/h5hHx7 (πρόσβαση 3/2/17).

[3] BBC, «Profile: Abu Bakr al-Baghdadi», 15/5/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/58xXHC> (πρόσβαση 15-7-17).

[4] MATRIX24, Ποιος ήταν ο Αμπού Μπακρ Αλ Μπαγκντάντι, 14/6/16, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <https://goo.gl/6FtroQ> (πρόσβαση 25/1/2017).

[5] Martin Chulov, The Observer, Η Καθημερινή «Ο νέος χαλίφης Ιμπραήμ πετάει σε όλους το γάντι», 13/7/14, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <https://goo.gl/pGhR31> (πρόσβαση 25/1/2017).

[6] Βλ. Buzel Cole, From Paper State to Caliphate: The ideology of Islamic State, Brooking, No 19, March 2015, σ. 18.

[7] BBC, «Profile: Abu Bakr al-Baghdadi», BBC, 15/5/15, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/94Lo6W> (πρόσβαση 15-7-17).

[8] Abdel Bari Atwan, Islamic State: The Digital Caliphate, ο.π., σ.1.

[9] Βλ. ο.π. σ. 1.

[10] The Editors of Encyclopædia Britannica, «Montevideo Convention», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/hJK7z2> και «Συνθήκη Μοντεβιδέο», διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/k5oByy> (πρόσβαση 28/4/17).

[11] Abdel Bari Atwan, Islamic State: The Digital Caliphate, ο.π., σ. 3.

[12] Βλ. Al Ḥayāt Media Center, Dābiq Magazine, The Islamic State, τεύχος 1, σ. 20-29, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://goo.gl/3sF6vx> (πρόσβαση 15/6/17).

[13] Βλ. Ι.Θ. Μάζης, «Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της συριακής κρίσεως», ο.π., σ 56-57.

[14] Βλ. Ι. Θ. Μάζης, «Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της συριακής κρίσεως», ο.π., σ 57.

[15] Βλ. Ι. Θ. Μάζης, «Γεωπολιτική και Γεωστρατηγικές της συριακής κρίσεως», ο.π., σ. 58.

* Ο Ιωάννης Αθαν. Μπαλτζώης είναι αντιστράτηγος ε.α., πρώην Ακόλουθος Άμυνας στο Τελ Αβίβ, πρώην Αξιωματικός επιχειρήσεων της ECMM στον πόλεμο της Βοσνίας, Απόφοιτος Tactical Intelligence School (U.S. Army), με Μεταπτυχιακό (M.Sc.) στην Γεωπολιτική Ανάλυση, Γεωστρατηγική Σύνθεση και Σπουδές Άμυνας και Διεθνούς Δικαίου του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).

Πηγή : <https://www.liberal.gr/>